

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1013629/8

בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב דוד גרוזמן, הרב אברהם דב זרביב

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד אילת רוזינר דהאן)

נגד
הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד מאג'ד אברדאח)

הנדון: כתובה – דחיית בקשה לקיום דיון הוכחות

החלטה

בפנינו תביעת כתובה של האישה.

התובעת (באמצעות באת כוחה) מבקשת כי בית הדין יפנה להליך פסיקה ללא קיום דיון הוכחות, והנתבע (באמצעות בא כוחו) דורש קיום דיון הוכחות טרם פסיקה.

נקבע דיון ליום י"ט בכסלו תשע"ז (19.12.16), התובעת הופיעה לדיון אך הנתבע לא הופיע.

הנתבע טוען כי יום לפני הדיון, הגיש בקשה לדחות את הדיון, ולכן לא הופיע אליו.

בית הדין מוצא לנכון להעיר שאף אם הנתבע הגיש בקשה לדחיית דיון, כטענתו של בא כוח הנתבע, ונציין שבקשה כזו לא נמצאה בתיק, אין חולק כי לא ניתנה כל החלטה המאשרת דחיית הדיון, ולכן היה הנתבע צריך להופיע לדיון.

בית הדין בהחלטתו מאותו יום, הודיע שהנתבע רשאי להגיב בתוך 21 יום בענין אי הופעתו לדיון. חרף האמור בהחלטה זו, תגובת הנתבע לא הוגשה בפרק הזמן שנקבע.

משעבר יותר מחודש ללא תגובה, הגישה האישה ביום כ"ד טבת תשע"ז (22.1.17) בקשה למתן פסק דין, ובית הדין בהחלטתו מאותו יום הורה לצדדים להגיש סיכומים לתיק טרם פסיקה.

למחרת היום, בכ"ה בטבת תשע"ז (23.1.17) הוגשה בקשת בא כוח הנתבע, בה הוא טוען כי יום לפני הדיון שלח בפקס בקשת דחייה לבית הדין (וכאמור, בקשה זו אינה מצויה בתיק בית הדין). למעשה טען שרק סמוך לדיון פנה אליו הנתבע כדי לייצגו, ומבקש קביעת מועד דיון להוכחות טרם הגשת סיכומים.

בתגובת התובעת היא מבקשת לדחות את בקשת התובע מתמת העובדה כי בא כוחו, מגיש הבקשה, מייצגו כבר מעל שנה בתיק ההוצאה לפועל. כן טענה שהם שוחחו בעבר, והיה יכול בא כוח הנתבע לעדכן אותה שהוא לא יופיע לדיון. טוענת שבית הדין כבר הודיע לנתבע לפני

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הדיון המדובר כי לא תתקבל טענה באשר לחוסר ייצוג משפטי, וטוענת כי בא כוח הנתבע מטעה את בית הדין. מבקשת לפסוק על פי החומר שבתיק, ולחייב את הנתבע בהוצאות.

נזכיר כי תיק תביעת הכתובה נפתח על ידי התובעת ביום כ"ה בתמוז תשע"ה (12.7.15), דהיינו לפני כשנה וחצי. הצדדים התגרשו ביום כ"ו בחשון תשע"ו (8.11.15).

בנסיבות שלפנינו, בית הדין סבור כי לא יהיה מוצדק לקבוע מועד נוסף לדיון הוכחות בתיק מהסיבות שיפורטו להלן.

בהחלטת בית הדין מיום כ"ד באלול תשע"ה (8.9.15) הוזכרו טענות הצדדים אף ביחס לכתובה.

אף לדיון שנקבע ליום ד' בתמוז תשע"ו (10.7.16) הנתבע לא הופיע, וראו מתוך האמור בהחלטת בית הדין מאותו יום:

בפנינו תביעת כתובה של האישה.

הצדדים גרושים מיום כ"ז בחשון תשע"ו (8.11.15).

הבעל לא הופיע לדיון שנקבע להיום.

טוענת באת כוח האישה: הפקידה של עו"ד הנתבע לשעבר טענה כי הבעל יודע מהדיון אף שהם לא מייצגים אותו. התקשרתי לנתבע והוא אמר שהדיון בעשירי לספטמבר (ולא ליולי) – זה בכלל יום שבת, הוא סתם זרק תאריך. הוא אמר שלא יגיע היום. הוא מתחמק ולא נותן כתובת. לא ידועה לנו כתובתו. נבקש לעשות צו הבאה ל[א.נ] נבקש צו הבאה ידני, כן נבקש הוצאות בסך 2600 ש"ח. הוא לא משלם מזונות. חרף ההחלטה להסדרי ראייה דרך יח"ס, נבקש הפסקת הביקורים עד שייתן כתובת, כן נבקש הסדרי ראייה דרך מרכז קשר.

[...]

וכיום, לאחר הגט, הגיע המועד לדון בכתובה, אלא שהנתבע לא הופיע לדיון.

ובכן, ייקבע מועד נוסף, אליו יוזמן הנתבע בצו הבאה על ידי משטרת ישראל, עם שחרור בהפקדת מזומן בסך 2000 ש"ח.

יונפק אף צו ידני, לביצוע על ידי האישה דרך כל שוטר.

[...]

האב יגיב בתוך 14 יום לבקשת האם לפסיקת הוצאות משפט בגין אי הופעתו לדיון היום.

דיון נוסף התקיים ביום כ"ב באלול תשע"ו (25.9.16), ובהחלטת בית הדין מאותו יום נאמר בין השאר:

בפנינו תביעת כתובה של האישה.

[...]

וכיום, לאחר הגט, הגיע המועד לדון בכתובה. טוענת באת כוח האישה: אף שבקשנו, לא קבלנו את כתובת האב. הוא לא משלם מזונות. נבקש פסיקת כתובה. האישה פרעה את כל חובות הבעל מלפני נישואיו. יש מחסן במושב, נעול, והאישה רוצה להכניס לשם דברים. שניהם קנו אותו יחד.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הנתבע מגיב: הכתובת שלי אצל הוריי ב[...]. פוטרתי ממקום עבודתי, בגלל מכתבים שהיא שולחת. המחסן הוא שלי, שם כלי עבודה שלי. אני אמור לשלם עליו. אני בפשיטת רגל. היא לא מוכנה להגיע להסדר בהוצאה לפועל. יש לי עיקול על החשבון בהוצאה לפועל. אני מוכן לשלם אם היא תשחרר את העיקול. היא הזמינה לי משטרה לפה לעצור אותי. את הילדים לא ראיתי שלשה חודשים כי היא איימה שאם אבוא היא תזמין לי משטרה.

באשר לכתובה, טוענת באת כוח התובעת: נקבל כל פסיקה באשר לכתובה כי היא מיליון ש"ח. הבעל פרק עול, כולל עול תורה ומצוות. היא לא רצתה להתגרש אך הבעל עמד על כך שתצא. לא היו עוצרים אותו ליד הילדים. אך רצינו לדעת היכן הילדים, וזו זכותה.

הבעל מגיב: אין עילה לכתובה, לא בגדתי. כשבטלו את התביעה שלי, היא רצה לפתוח תביעת כתובה. עזבתי את משפחתי עשר שנים. אני בפשיטת רגל. אני פונה לסיוע משפטי.

עד כאן עיקרי טענות הצדדים ההדדיות.

ובכן, ייקבע דיון נוסף להוכחות, בשאיפה כי לאחר הדיון הנ"ל הצדדים יופנו להגשת סיכומים טרם פסיקה. צד החפץ בהעדת עדים, ימציא מראש לבית הדין בבקשתו את מהות עדותם וייחוסם לצדדים.

לדיון הנ"ל לא תתקבל טענת הנתבע באשר לחוסר ייצוג משפטי (ההדגשה אינה במקור).

הבעל אמנם הופיע לדיון זה, אך טען טענותיו בקצרה והצהיר כי הוא רוצה לפנות לסיוע המשפטי להשגת ייצוג.

לדיון השלישי שנועד ליום י"ט בכסלו תשע"ז (19.12.16) הנתבע שוב לא הופיע, וכפי המתואר לעיל. בהחלטת בית הדין מאותו יום נאמר בין השאר:

בפנינו תביעת כתובה של האישה.

[...]

התובעת ובאת כוחה הופיעו לדיון אך הנתבע לא הופיע.

הזימון להיום נשלח לנתבע בדואר אלקטרוני וכן בדואר שליחים (נאמר בדו"ח הדואר שהונח לו ליד הדלת).

טוענת ב"כ התובעת: אולי ארבע או חמש פעמים באנו לקראתו, אף במזונות, שנה שלמה לא שילם מזונות. יש לפסוק הוצאות ויש לגשת לפסיקת הכתובה כבר עכשיו ללא הוכחות. אנו נקבל כל פסיקת כתובה של בית הדין ולא נערער.

ובכן, כאמור לעיל, להיום נקבע מועד להוכחות, אולם הנתבע לא הופיע לדיון. התובעת מבקשת כיום פסיקת הדין ללא דיון הוכחות. בקשתה סבירה, לאור העובדה שהנתבע בחר שלא להופיע לדיון ההוכחות שנקבע, ובכך למעשה ויתר על זכותו להוכחת טענתו. ברם, טרם מתן החלטה סופית כאמור, הנתבע רשאי להגיב בענין אי הופעתו לדיון היום, וזאת בתוך 21 יום. החלטה זו תישלח לנתבע בדואר שליחים ובדוא"ל. בהעדר תגובתו, בית הדין ישקול להורות כנ"ל, ובכפוף לבקשה מתאימה מאת התובעת.

כך שבית הדין כבר אמר דברו באשר לאי הופעת הנתבע לדיון הנ"ל, ואי קיום דיון ההוכחות באמרו:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

התובעת מבקשת כיום פסיקת הדין ללא דיון הוכחות. בקשתה סבירה, לאור העובדה שהנתבע בחר שלא להופיע לדיון ההוכחות שנקבע, ובכך למעשה ויתר על זכותו להוכחת טענתו.

ועוד נאמר שם לאחר בקשת תגובת הנתבע כי:

בהעדר תגובתו, בית הדין ישקול להורות כנ"ל, ובכפוף לבקשה מתאימה מאת התובעת.

ואכן תגובתו לא הוגשה בתוך פרק הזמן שנקבע, התובעת בקשה פסיקת הדין ללא קיום דיון הוכחות, וביום כ"ד טבת תשע"ז (22.1.2017) נעתר בית הדין לבקשתה בהחלטתו המוזכרת לעיל.

כך שהנתבע הוא זה ש"הכתיב את הקצב", ובהתעלמותו החוזרת ונשנית, גרם כי לא יתקיים דיון הוכחות.

בית הדין סבור כי יהיה זה בלתי צודק לתת לנתבע את יומו פעם נוספת, לאחר שלשה דיונים שבהם קיבל את יומו ובשניים מהם בחר שלא להופיע, ולאחד מהם הופיע אך טען טענותיו בקצרה והודיע כי הוא פונה לסיוע המשפטי לקבלת ייצוג.

הנתבע, בהתנהלותו זאת, בחר שלא לשתף פעולה עם הליך משפטי מקובל, ואין לו להלין אלא על עצמו.

עתה, משהתובעת מבקשת לסיים את ההליך בהגשת סיכומים וללא הליך ראייתי, ולאחר שטענות הצדדים הבסיסיות כבר הושמעו לפחות בשני דיונים שונים (בתיק הכתובה), בית הדין סבור כי אין לדחות את הליך הפסיקה זמן נוסף.

נעיר כי אף בבקשתו המוזכרת בפתח הדברים, טען בא כוח הנתבע לאקונית כי "הנתבע מבקש לקבוע תיק זה להוכחות, כדי להוכיח כי תביעה זו היא תביעה טרדנית וקנטרנית ויש לדחות אותה על הסף", אך לא מציין כל טענה שהוא רוצה להוכיח בדיון, ונוצר רושם כי אף הפעם הוא מבקש אמתלת דחייה נוספת.

ונזכיר דברי בית דין דגן (בתיק 586846/5) באשר למטרת קיום דיון הוכחות ובאיזה מקרים בית הדין לא ייעתר לבקשה לקיום דיון כזה:

נבהיר, דיון הוכחות נדרש רק כאשר מתרשם בית הדין כי אכן יש ממש בטענות המבקש וכי ההוכחות שמבקש בעל דין להציג, עשויות לשפוך אור באשר לנסיבות המסופקות. בקשה לדיון הוכחות בשום אופן אינה כלי להאריך עד אין סוף את הליך ההתדיינות כדי למנוע פסיקת הדין או על מנת להתיש את הצד השני עד שיישבר ויסכים לתביעה. מטרתו של דיון הוכחות הוא לסייע לבית הדין להגיע לחקר האמת, אולם, כשבית הדין מתרשם כי ההוכחות שדורש אחד הצדדים להציג, אינן יכולות לשפוך אור על נסיבות המקרה, או שסובר בית הדין כי אף אם יוצגו ההוכחות, אין בכוחם לשנות את ההכרעה המשפטית, אזי בית הדין לא יאפשר קיום דיון לשמיעת הוכחות אלו, שהרי יהיה זה הליך סרק, אשר "תועלתו" היחידה תהיה השחתת זמן שיפוטי יקר והצקה ללא תכלית לצד השני.

בסוגיה זו של חובת בית הדין להיעתר לבקשה לקיום דיון הוכחות, כבר אמר בית הדין הגדול את דברו (בתיק 963709/1):

משסבר בית הדין כי התשתית ההלכתית הנמצאת בפניו דיה כדי להחיל את הלכת רבנו ירוחם, שוב הוא אינו זקוק לכל דיון נוסף. גם

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הטענה למחצה שהעלתה באת כוח המערערת בכך שלא נקבע דיון להוכחות דינה להידחות מכוח זה. שכן, על פי סדרי הדין והראיות בבית הדין הרבני, את שאלת הצורך בראיות, קובע בית הדין עצמו על פי נסיבות כל מקרה.

כך שבית הדין, הוא המחליט אם קיים צורך אמיתי בקיום דיון הוכחות או לא, ובנסיבות תיק זה, בית הדין סבור שאין צורך בכך וההוכחות המבוקשות להצגה לא יעלו ולא יורידו באשר להכרעה בתיק זה, וכפי שהובהר לעיל.

ובתיק זה, בית הדין מתרשם כי הנתבע מבקש בכל פעם "למשוך זמן" לשם התשת התובעת או באשליה כי על ידי דחיות חוזרות ונשנות לא יבוא התיק לידי פסיקה וכך הוא ינצל מהחיוב, אך בית הדין לא ייתן ידו למהלך בלתי הגון זה.

לאור האמור, בית הדין דוחה את בקשת הנתבע לקיום דיון הוכחות בתיק.

החלטה זו נסמכת אף על העובדה כי טענות הצדדים ההדיות, אף הנוגעות לחיוב הכתובה, הושמעו בדיונים שהתקיימו בתיק הגירושין ובדיונים שהתקיימו בתיק הכתובה.

ובכן, בהמשך להחלטת בית הדין מיום כ"ד בטבת תשע"ז (22.1.17), הצדדים יגישו סיכומים לתיק טרם פסיקה בתביעת הכתובה.

התובעת תגיש את סיכומיה בתוך ארבעה עשר יום מהיום, והנתבע יגיש את סיכומיו בתוך ארבעה עשר יום נוספים מעת הגשת סיכומי התובעת.

הסיכומים לא יעלו על ארבעה עמודים באות ובגופן המקובל.

בכל מקרה, הכתובה תיפסק על פי שיקול דעת בית הדין, כאמור בהחלטה מוקדמת.

אף אם יבחר מי מהצדדים שלא להגיש סיכומים במועד שנקבע, ישקול בית הדין לפסוק בעניין הכתובה על פי החומר שבתיק, ולאור בקשה מתאימה מאת הצד המעוניין.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום י"ג בשבט התשע"ז (9.2.2017).

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד הרב דוד גרוזמן הרב אברהם דב זרביב